

Zakład Medycyny Populacyjnej
i Prewencji Chorób Cywilizacyjnych

Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Białystok 27.12.2023

Prof. dr hab. Karol Kamiński
Kierownik Zakładu Medycyny Populacyjnej
i Prewencji Chorób Cywilizacyjnych
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku
ul. Waszyngtona 15b
15-269 Białystok
karol.kaminski@umb.edu.pl

Ocena dorobku oraz przedstawionego osiągnięcia naukowego
dr n. med. **Damiana Skrypnika.**

1. Charakterystyka kandydata i przebieg pracy zawodowej.

Dr n. med. Damian Piotr Skrypnik urodził się 28.01.1986r w Poznaniu i studiował na kierunku lekarskim Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu oraz na kierunku fizjoterapia Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu. Oba kierunki ukończył w 2011 roku. W kolejnym roku rozpoczął studia doktoranckie, które ukończył w 2016 roku, a w następnym roku na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu obronił rozprawę doktorską zatytułowaną „Porównanie wpływu wysiłku wytrzymałościowego i wytrzymałościowo-siłowego na wybrane parametry antropometryczne i biochemiczne u kobiet z otyłością brzuszna”, której promotorem była prof. dr hab. n. med. Danuta Pupek-Musialik. Od 2016 roku był zatrudniony w Zakładzie, a następnie Katedrze Edukacji i Leczenia Otyłości oraz Zaburzeń Metabolicznych Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Poza macierzystą uczelnią wykazywał się działalnością naukową w Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu oraz w University of Porto w Portugalii. W 2018 roku uzyskał specjalizację z chorób wewnętrznych, a w 2021 roku z hipertensjologii.

2. Ocena przedstawionego osiągnięcia naukowego p.t.: „Wpływ leptyny na czynnik wzrostu śródbłonna naczyniowego w wybranych grupach pacjentów z podwyższonym ryzykiem sercowonaczyniowym.”

Wszystkie publikacje przedstawione do oceny jako osiągnięcie naukowe określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” są oryginalnymi pracami naukowymi opublikowanymi w periodykach naukowych o zasięgu międzynarodowym. We wszystkich 4 pracach dr n. med. Damian Skrypnik jest pierwszym autorem, a także autorem korespondencyjnym. Jego kluczowa rola w ich powstaniu została potwierdzona zarówno własną deklaracją Habilitanta jak też odpowiednimi oświadczeniami współautorów. Sumaryczny IF dla przedłożonych prac według przedłożonej analizy wynosi 18,143, a punktacja Ministerstwa Nauki 480 pkt.

Seria prac przedstawionych jako osiągnięcie naukowe w spójny sposób opisuje zależności pomiędzy leptyną a VEGF-A a także zróżnicowanymi innymi parametrami antropometrycznymi, biochemicznymi i metabolicznymi u pacjentów z nadmierną masą ciała. Należy podkreślić nowatorskie i interdyscyplinarne podejście kandydata, łączące ocenę kliniczną, biochemiczną, molekularną. Zarówno tematyka, jak i metodyka są spójne i nie budzą wątpliwości co do ich wysokiej jakości.

W pierwszej pracy “Association of rs699947 (-2578 C/A) and rs2010963 (-634 G/C) single nucleotide polymorphisms of the VEGF Gene, VEGF-A and leptin serum level, and cardiovascular risk in patients with excess body mass: a case-control study.”, opublikowanej w Journal of Clinical Medicine w 2020 roku, Habilitant nie wykazał różnic w rozkładzie częstości genotypów rs699947 i rs2010963 genu VEGF pomiędzy podgrupami pacjentów z różnymi stężeniami VEGF A i leptyny w surowicy. Niemniej, ujawniono dodatnią korelację między stężeniem leptyny a VEGF A u pacjentów z nadmierną masą ciała, posiadających haplotyp CC wariantu rs699947 genu VEGF. Nie wykazano tej korelacji u pacjentów z innymi wersjami SNP rs699947 genu VEGF, różnymi allelami rs2010963 genu VEGF oraz u pacjentów bez nadwagi i otyłości. To sugeruje wpływ leptyny na VEGF A w surowicy u osób z nadmierną masą ciała w zależności od polimorfizmu genu VEGF. Jednakże należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z opisaną metodologią wielkość grupy była obliczana pod kątem różnicy w częstości poszczególnych alleli pomiędzy grupą A (z nadwagą) i B (bez nadwagi), w związku z tym należy to uznać za

pierwotny punkt końcowy, który wyszedł neutralnie. W związku z tym pozostałe wyniki należałoby traktować jako generujące hipotezę.

W kolejnej publikacji pt. "The effect of *Plantago major* supplementation on leptin and VEGF-A serum levels, endothelial dysfunction and angiogenesis in obese women - a randomised trial.", która ukazała się w 2021 r. w *Food & Function* przedstawiono randomizowane badanie kliniczne. Miało ono na celu ocenę wpływu suplementacji doustnym preparatem babki zwyczajnej (*Plantago major*) na stężenie leptyny i VEGF we krwi u otyłych kobiet. Suplement babki zwyczajnej lub placebo był podawany przez 12 tygodni. Po zakończeniu tego okresu, stężenie leptyny było wyższe w grupie aktywnego preparatu zarówno w porównaniu z początkiem w tej samej grupie, jak i z grupą placebo. Ponadto stężenie leptyny w grupie suplementacji preparatem babki korelowało dodatnio z wzrostem stężenia VEGF-A ($R = 0,45$). Autorzy składowali, że suplementacja preparatem babki zwyczajnej zwiększa stężenie leptyny, wzmacnia związek leptyny ze stężeniem VEGF-A.

Trzecia praca zawarta w osiągnięciu: "Leptin and vascular endothelial growth factor A: cross-talk in obese women with gestational diabetes and with diabetes in pregnancy - a cohort study." została opublikowana w *Journal of Physiology and Pharmacology* w 2022 roku. To badanie przekrojowe (cross-sectional) miało na celu zbadanie związku między stężeniem w surowicy leptyny, VEGF-A, HIF-1A oraz NFκB i markerami ryzyka sercowo-naczyniowego u otyłych kobiet z hiperglikemią w trzecim trymestrze ciąży. Stwierdzono dodatnią korelację między stężeniem leptyny a VEGF-A. Poziom HIF-1A na wizycie 1 był predyktorem najwyższego kwartyla VEGF-A na obu wizytach, a poziom leptyny na wizycie 1 był predyktorem najwyższego kwartyla HIF-1A na wizycie 2. Autorzy wnioskują, że HIF-1A odgrywa ważniejszą rolę w interakcji stężenia leptyny i VEGF A niż NfκB. Jednakże ten ostatni wniosek należy traktować z odpowiednią wstrzeźliwością, jako że zostało to opisane na podstawie stężeń w surowicy, podczas gdy zarówno HIF1A jak i NFκB są białkami wewnątrzkomórkowymi i ich stężenie w surowicy nie odpowiada ściśle efektom wewnątrzkomórkowym. Na korzyść Habilitanta przemawia uwzględnienie tego ograniczenia badania w odpowiedniej sekcji manuskryptu. Ponadto autorzy nie zadeklarowali w metodologii użycia poprawek dla wielokrotnych porównań, które powinny być zastosowane przy tak wielu porównywanych parametrach.

Ostatnia praca „Cardiac rehabilitation may influence leptin and VEGF A crosstalk in patients after acute coronary syndrome.” pochodzi z 2022 roku i ukazała się w Scientific Reports. To badanie typu randomizowanej próby klinicznej miało na celu ocenę wpływu rehabilitacji kardiologicznej na interakcję między stężeniem w surowicy leptyny i czynnika wzrostu naczyniowego śródbłonna A (VEGF-A) u pacjentów po ostrym zespole wieńcowym (ACS). Pięćdziesięciu pacjentów uczestniczyło w 2-tygodniowym programie rehabilitacji kardiologicznej (grupa S), porównywano ich z 50 pacjentami po ACS bez udziału w rehabilitacji kardiologicznej (grupa K). W grupie S stężenie VEGF-A wzrosło, a leptyna, HIF-1A i VEGF R2 spadły na wizycie po zakończeniu okresu rehabilitacji, ale tylko stężenie leptyny po zakończeniu interwencji korelowało dodatnio z stężeniem VEGF-A. Stężenie VEGF-A w grupie S po zakończeniu korelowało także dodatnio ze stężeniem w surowicy NfκB i HIF-1A. Wyniki wskazują, że rehabilitacja kardiologiczna może wpływać na stężenie leptyny i VEGF-A, natomiast z przyczyn wspomnianych przy poprzedniej pracy należałoby ostrożniej interpretować wewnątrzkomórkowe efekty rehabilitacji kardiologicznej.

Opisane jako główne osiągnięcie prace są naukowo wartościowe i interesujące klinicznie. Należałoby jednak zwrócić uwagę na większą ostrożność w formułowaniu wniosków, szczególnie w odniesieniu do wyników będących analizą post-hoc i drugorzędowych punktów końcowych oraz zjawisk zachodzących w innym miejscu niż przeprowadzane pomiary.

Podsumowując, uważam iż można uznać przedstawione przez Kandydata publikacje za osiągnięcie naukowe spełniające kryteria określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”.

3. Ocena dorobku naukowego i działalności naukowej poza osiągnięciem naukowym.

Dorobek naukowy Habilitanta poza cyklem zgłoszonym jako osiągnięcie naukowe jest znaczący, według załączonej analizy bibliometrycznej obejmuje 85 publikacji o całkowitej punktacji MNiSW 2140, w tym 25 artykułów w czasopismach z listy filadelfijskiej, o całkowitym IF 89,404. Należy podkreślić znaczącą liczbę cytowań – 1332 i bardzo wysoki, jak na ten etap kariery, indeks Hirscha wg Web of Science – 16.

Cały dorobek doktoranta jest spójny i dotyczy różnych aspektów naukowych patogenezы i leczenia otyłości oraz jej powikłań. W dorobku Habilitanta, poza głównym osiągnięciem, można wyróżnić następujące nurty badań:

- Związek składników mineralnych z patogenezą otyłości.
- Stężenie poszczególnych cytokin oraz parametry insulinooporności u osób z nadmierną masą ciała w zależności od obecności jej powikłań.
- Interwencje dietetyczne w leczeniu otyłości i jej powikłań.
- Farmakoterapia pacjentów z nadmierną masą ciała i jej wybranymi powikłaniami.
- Mikrobiota jelitowa oraz rola probiotyków u chorych z nadmierną masą ciała.
- Czynniki genetyczne w rozwoju zespołu metabolicznego.
- Ryzyko sercowo-naczyniowe u chorych z nadciśnieniem tętniczym w zależności od sztywności naczyń krwionośnych, zaburzeń snu oraz stężenia metaloproteinaz 2 i 9.
- Rozwój chorób cywilizacyjnych u dziecka w zależności od masy ciała kobiety ciężarnej.

Dorobek Habilitanta po doktoracie poza przedstawionym osiągnięciem naukowym jest znaczący, obejmuje 14 prac oryginalnych indeksowanych w Web of Science oraz szereg prac przeglądowych, kazuistycznych oraz rozdziałów w książkach.

Poza publikacjami Kandydat często prezentował wyniki swoich badań na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, na których wielokrotnie był nagradzany. Był również nagradzany za działalność naukową przez Rektora Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Jest członkiem polskich i zagranicznych towarzystw naukowych. Habilitant wykazuje się znaczącą aktywnością w zakresie recenzowania publikacji w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Odbył szereg szkoleń w kraju i za granicą, z zakresu badań naukowych, praktyki klinicznej i edukacji. Współpracował również jako promotor pomocniczy przy jednym przewodzie doktorskim, zakończonym obroną w 2022 roku.

Podsumowując dorobek Kandydata poza osiągnięciem naukowym jest znaczący i bez wątplenia ma wpływ na rozwój dyscypliny naukowej na świecie.

4. Udział w grantach i projektach badawczych oraz wykazywanie się działalnością naukową poza jednostką macierzystą.

5

Habilitant jest naukowcem, który aktywnie i skutecznie poszukuje zewnętrznego finansowania. Udało mu się zdobyć dwa granty NCN: Preludium i Sonata. Ponadto brał udział szeregu projektów naukowych, zarówno jedno jak i wielośrodkowych, krajowych i międzynarodowych.

Kandydat opisał w autoreferacie szereg krótkoterminowych (poniżej 2 miesięcy) staży naukowych, głównie w Uniwersytecie w Porto, ale również w Witebsku w Białorusi. Nie wykazał długoterminowych staży w ośrodkach zagranicznych, ani nie wskazał efektów naukowych odbytych staży (publikacje). Natomiast wskazał szereg jednostek w kraju i na całym świecie, z którymi współpracuje i publikuje.

Dr Skrypnik jest uznanym naukowcem, zapraszany do wygłaszania wykładów na lokalnych i ogólnopolskich konferencjach naukowych. Bierze również udział w szeregu działań popularyzujących naukę.

Chciałbym zwrócić uwagę Kandydatowi, iż czasopismo „International Journal of Environmental Research and Public Health” nie jest już indeksowane w Web of Science i nie powinno się podawać jego IF jako aktualnego za rok 2022 lub 2023.

5. Wniosek końcowy.

Biorąc pod uwagę wartość prac stanowiących osiągnięcie naukowe, oraz całokształt dorobku naukowego, aktywność na gruncie pozyskiwania zewnętrznego finansowania, stwierdzam, że wnoszą one istotny wkład autora w rozwój dyscypliny nauk medycznych i spełniają w mojej ocenie wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619). Wnoszę zatem do Komisji Habilitacyjnej i Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr n. med. Damianowi Skrypnikowi.

Prof. dr hab. n. med. Karol Adam Kamiński

Kierownik Zakładu Medycyny Populacyjnej i Prewencji Chorób Cywilizacyjnych
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku